

Úvodní Stránka > ... > Rodinné Věci a Dědictví > Dědictví > Dědická Řízení > Netherlands

Dědická řízení

 Nizozemsko

Obsah zajišťuje

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

Tento informační přehled byl vypracován ve spolupráci s Radou notářů Evropské unie (CNUE).

1 Jakým způsobem se vyhotovuje pořízení pro případ smrti (závěť, společná závěť, dědická smlouva)?

Závěť lze sepsat formou notářské listiny (notářská závěť) (*notariële akte (notarieel testament)*) nebo vlastnoručně sepsané soukromé listiny předané notáři do notářské úschovy (*depot-testament*) (článek 4:94 občanského zákoníku (*Burgerlijk Wetboek*)). Ve zvláštních případech je povolen omezený počet výjimek (článek 4:97-107 občanského zákoníku). Společná závěť (*gezamenlijk testament*) je nepřipustná (článek 4:93 občanského zákoníku). Dohoda o budoucím dědictví je rovněž nepřipustná. Podle čl. 4:4 odst. 2 občanského zákoníku jsou dohody, jejichž cílem je zcela nebo zčásti nakládat s pozůstalostí, jež na dědice dosud nepřešla, neplatné.

2 Mělo by být pořízení registrováno? Pokud ano, jakým způsobem?

Notář, který závěť sepisuje, musí tuto informaci zaregistrovat první následující pracovní den do centrální evidence závětí (Centraal Testamenten Register (CTR)).

Viz také: <http://www.centraaltestamentenregister.nl/>. Informace o úschově, registraci a vyhledávání závětí jsou k dispozici rovněž na webových stránkách asociace evropské sítě rejstříků závětí (ENRWA) v části „Information sheet“: <http://www.arert.eu/>

3 Existují nějaká omezení svobodného nakládání s majetkem v případě smrti (např. povinný dědický podíl)?

Potomky zůstavitele (děti nebo – v případě, že tyto děti již zemřely – jejich děti) nelze zcela vydědit. Mají nárok na povinný podíl (*legitieme portie*). Na povinný díl nemá nárok ani manžel, ani předci. Povinný dědický podíl činí polovinu pozůstalosti, viz článek 4:64 občanského zákoníku. Jestliže se potomek dovolává svého povinného podílu, nebude již považován za dědice (*erfgenaam*), ale za věřitele (*schuldeiser*) pozůstalosti.

4 Pokud pořízení pro případ smrti neexistuje, kdo dědí a kolik?

Pokud neexistuje závěť, existují různé scénáře, pro které platí následující zásady:

Pokud zůstavitel neměl manžela a byl bezdětný, dědí v zásadě jeho rodiče a sourozenci rovným dílem, přičemž každý z rodičů dědí vždy alespoň jednu čtvrtinu.

Pokud zůstavitel neměl manžela, ale má děti, které jsou stále naživu, rozdělí se pozůstalost rovným dílem mezi tyto děti.

Pokud zůstavitel zanechává manžela a nemá žádné děti, které jsou stále naživu, dědí celou pozůstalost manžel.

Pokud zůstavitel zanechává manžela a děti, dědí děti i manžel rovným dílem, ale manžel nabývá majetek v pozůstalosti ze zákona. Za vypořádání pozůstalosti odpovídá manžel. Každé z dětí bude mít v postavení dědice právní nárok na peněžitou pohledávku (*geldvordering*) vůči pozůstalému manželovi. Tato peněžítá pohledávka odpovídá podílu dítěte na pozůstalosti. Tato pohledávka se stane vymahatelnou, pokud pozůstalý manžel vyhlásí bankrot nebo podstoupí restrukturalizaci dluhu (viz také zákon o restrukturalizaci dluhů fyzických osob (*Wet schuldsanering natuurlijke personen*)) nebo zemře (článek 4:13 občanského zákoníku). V některých situacích mohou děti vymáhat svou peněžitou pohledávku dříve, například v případě, že pozůstalý manžel znovu uzavře sňatek.

S manželi i registrovanými partnery se zachází stejným způsobem.

5 Který orgán je příslušný:

5.1 v dědických věcech?

5.2 k přijetí prohlášení o odmítnutí nebo přijetí dědictví?

5.3 k přijetí prohlášení o odmítnutí nebo přijetí odkazu?

5.4 k přijetí prohlášení o odmítnutí nebo přijetí povinného dědického podílu?

Příslušným orgánem v oblasti dědického práva je v Nizozemsku notář. Strany si mohou notáře svobodně zvolit bez ohledu na poslední místo bydliště zůstavitele.

Dědic má tři možnosti:

1. přijmout dědictví bezpodmínečně;
2. přijmout dědictví s výhradou soupisu, čímž se omezuje odpovědnost za závazky na hodnotu toho, co bylo zděděno (*beneficiair aanvaarden*);
3. vzdát se dědictví.

V případě, že si dědic přeje dědit přímo (bezpodmínečné přijetí), může tak učinit implicitně a bez zvláštních formalit provedením určitých úkonů, jako například prodejem nebo jiným přivlastněním majetku zůstavitele. Důsledkem bezpodmínečného přijetí pozůstalosti je, že dědic osobně odpovídá za dluhy váznoucí na pozůstalosti a ručí za ně svým majetkem. Dědic však může tuto odpovědnost omezit tím, že přijme dědictví za podmínky, že dluhy z pozůstalosti nepřevýší jeho hodnotu. Dědic tak učiní prostřednictvím prohlášení o přijetí s výhradou soupisu (*verklaring van beneficiaire aanvaarding*) před kanceláří soudu (*griffie van de rechtbank*). Dědic musí to samé rovněž učinit v případě, že si nepřeje dědictví přijmout a chce se jej vzdát. Tato prohlášení nejsou omezena žádnou lhůtou, věřitel nebo jiná zúčastněná strana však mohou požadovat, aby soud dědici takovou lhůtu určil. Pokud dědic nechá tuto lhůtu uplynout, dědictví se bezpodmínečně přijímá. Stejně je tomu i v případě, kdy se dědic choval, jako by se domníval, že dědictví bezpodmínečně přijal, před učiněním takového prohlášení. Jakmile je volba učiněna, nelze ji vzít zpět.

Odkazy (*legaten*) lze přijmout nebo odmítnout bez zvláštních formalit. Nizozemské právo v případě odkazů neumožňuje přijetí s výhradou.

Nepominutelný dědic (*legitimar*) se může svého práva na povinný podíl vzdát jednoduše tak, že na něj neuplatní nárok. Zákon nestanovuje žádné konkrétní prohlášení pro tento účel. Pokud se nepominutelní dědici svého povinného podílu hodlají vzdát, mohou tuto skutečnost zanést do prohlášení.

6 Stručný popis postupu k vypořádání dědické věci podle vnitrostátního práva, včetně vypořádání majetku a jeho rozdělení (včetně informací o tom, zda byl postup k vypořádání dědické věci zahájen soudem, nebo zda

jej zahájil jiný příslušný orgán bez návrhu)

Ve většině případů, zvláště pokud existuje manželská smlouva (*huwelijkscontract*) nebo závěť, je vhodné pro vypořádání pozůstalosti využít služeb notáře. Na notáře v Nizozemsku se může obrátit každý z dědiců nebo vykonavatel (*exécuteur-testamentair*), je-li v závěti ustanoven. Strany si mohou notáře svobodně zvolit bez ohledu na poslední místo bydliště zůstavitele. Notář dědicům poskytne pomoc při vypořádání pozůstalosti. Zjistí/určí, kdo jsou dědici, předtím, než ověří, zda byla sepsána závěť, a obeznámí oprávněné osoby s následky přijetí nebo odmítnutí dědictví a poskytne jim poradenství v této souvislosti. Může jim rovněž poskytnout pomoc při plnění daňových povinností. Pouze v několika málo případech hraje při vypořádání dědických řízení roli soud. K tomu může dojít v případě, že je vypořádání pozůstalosti napadnuto, případně pokud jeden z dědiců (například z důvodu nezletilosti) není schopen hájit své zájmy.

7 Jak a kdy se člověk stane dědicem nebo odkazovníkem?

V Nizozemsku neexistují žádná ustanovení týkající se soudního řízení. Při neexistenci závěti určuje to, kdo jsou dědici, právní předpisy. Pokud závěť existuje, je v ní uvedeno, kdo jsou dědici a odkazovníci (*legatarissen*). Notář může uvést, kdo jsou dědici ze závěti, v dědickém osvědčení (*verklaring van erfrecht*), viz článek 4:188 občanského zákoníku. Dědické osvědčení si může vyžádat rovněž vykonavatel závěti. V dědickém osvědčení je notář oprávněn uvést jména osob, které mají nárok na dědictví, jejich podíl na dědictví a případně jméno vykonavatele závěti. Prostřednictvím dědického osvědčení se mohou dědici/vykonavatel závěti označit za dlužníky pozůstalosti a bude jim umožněno nakládat se zůstatky na bankovních účtech atd. Pro převod nemovitostí nebo práva k nemovitostem na jednoho z dědiců je zapotřebí notářská listina.

8 Jsou dědicové odpovědní za dluhy zůstavitele? Pokud ano, za jakých podmínek?

V případě, že dědic dědictví přijal bez výhrad, odpovídá za dluhy zesnulého v plném rozsahu (článek 4:182 občanského zákoníku). Pokud je dědictví přijato s výhradou soupisu, odpovídá dědic za dluhy jen do výše výnosů z prodeje pozůstalosti. Dědic nenes osobní odpovědnost.

9 Jaké dokumenty a/nebo informace se obvykle vyžadují pro účely registrace nemovitého majetku?

Dědické osvědčení lze zapsat do veřejného katastru nemovitostí (*openbaar register van onroerend goed*). Pro převod vlastnického práva k nemovitému majetku nebo práv k nemovitostem je nezbytný samostatný notářský zápis.

9.1 Je jmenování správce pozůstalosti povinné nebo povinné na vyžádání? Pokud je povinné nebo povinné na vyžádání, jaké kroky je třeba podniknout?

Nizozemské právní předpisy nestanoví povinnost jmenovat správce pozůstalosti (*beheerder van de nalatenschap*).

9.2 Kdo je oprávněn vykonávat pořízení pro případ smrti zůstavitele a/nebo spravovat pozůstalost?

Zůstavitelé (*erflaters*) mohou v závěti jmenovat vykonavatele závěti, který je oprávněn vypořádat pozůstalost. V případě přijetí s výhradou soupisu může soud jmenovat zvláštního správce (*speciale beheerder*).

9.3 Jaké pravomoci má správce pozůstalosti?

Vykonavatel jmenovaný v závěti má za obvyklých okolností omezené pravomoci v souladu s článkem 4:144 občanského zákoníku. Může spravovat pozůstalost a vypořádat dluhy vážnoucí na této pozůstalosti. Zůstavitel může vykonavateli poskytnout více práv, například právo převést majetek z pozůstalosti bez svolení dědiců. Pokud je jmenován zvláštní vykonavatel (*speciale executeur*) (svěrenský správce, který vypořádává pozůstalost (*afwikkelingsbewindvoerder*)), může převádět majetek a přijímat veškerá rozhodnutí týkající se rozdělení

pozůstalosti.

10 Jaké dokumenty se běžně vydávají podle vnitrostátního práva v průběhu nebo na konci řízení o dědictví k prokázání statusu a práv oprávněných osob? Mají specifické důkazní účinky?

Dědici mohou sepsat listinu o rozdělení pozůstalosti (*akte van verdeling*). Tento dokument se stává notářskou listinou, je-li vypracován notářem. To je nezbytné v případě, že je dědic právně nezpůsobilý (z důvodu nezletilosti nebo nucené/soudní správy (*curatele/bewindvoering*)). Notářský zápis je nutný v případě převodu nemovitostí nebo práv k nemovitostem v Nizozemsku, viz odpověď na otázku 7 výše. Ve všech ostatních případech se listina o rozdělení pozůstalosti nevyžaduje. Dědické osvědčení je dostačující pro převod majetku, jako jsou například bankovní účty a jiný movitý majetek.

Tyto internetové stránky jsou součástí portálu [Vaše Evropa](#).

Velice uvítáme jakoukoli [zpětnou vazbu](#) ohledně užitečnosti poskytnutých informací.

■ Poslední aktualizace: 27/12/2024

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.